

Per viure

A Antoni Tàpies

Jordi Carrió -poema-
Manel Esclusa -fotografia-

...perquè per tornar a néixer necessiteu morir.
Joan Salvat-Papasseit

Et criden cel i terra. A l'aire hi ha suspès el somni del núvol i cadira. El mitjó és al seu lloc. Ulls endins, tot es resol en llum: com una catedral de llum i silencis escollits, les clarors que el cor et dicta, un blanc pur visible a l'ànima. El teu silenci és el perfil de l'horitzó. El teu silenci no és ceguesa. Hi veus amb les mans i deixes el crit en la respiració de la matèria, en la quietud. Les teves mans, plenes de dibuixos i de pols de terra als dits.

Ara ens convides a entrar al teu cap i ens ofereixes els llocs de l'art, la certesa vivent de la ferida, del senyal, de la mort que neix a la vida. Prenen un nou significat la reverberació de la llum i l'agitació del buit i a l'ànima no li pesa el cos. Adés i ara vessen ceres i mels. Revelen sentit negres espessos i ocres intensos: tot i l'u, el que no és, la noció del temps, la immensitat del pensament, la força moral. El teu silenci l'aplego i el guardo amb el nom de les coses.

Tot, per viure.

Barcelona, Fundació Tapies, 2010.